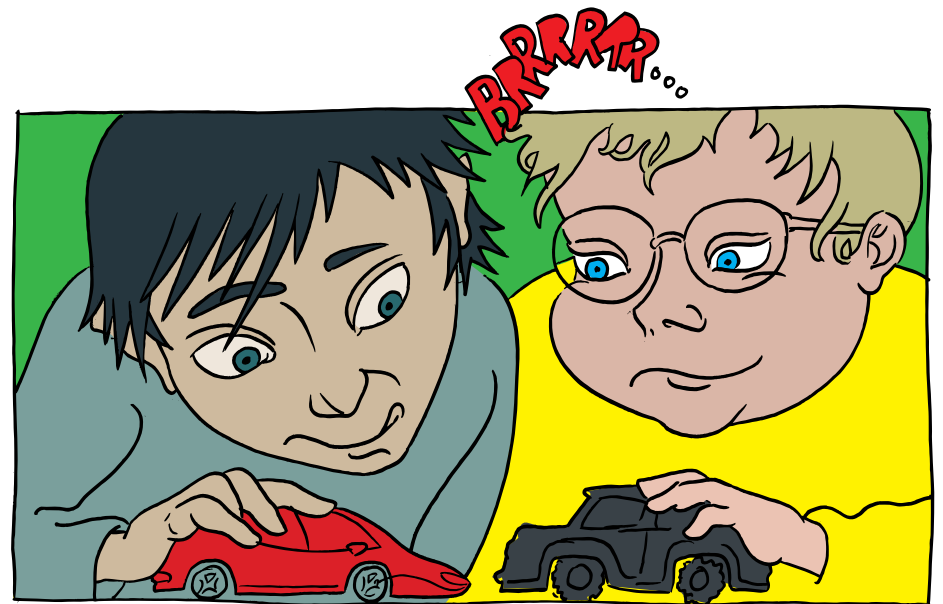

1 Необикновена сутрин в дом-щастие:
Какво бръмчи в главите
на неговите питомци?

Сумрачна декемврийска сутрин в софийски квартал с име на фабрика от захар. Само името му е захарно – иначе в квартала няма нищо сладко. Къщите са сиви, тук-там се издига още по-сив панелен блок, улици на дупки, тротоари с разлепени плочки... Ако след дъжд стъпиш на такава плочка – плюе кал. Като стегне студ, ще те изпързаля – госта подло, че да те прати в болница с гипсиран крак.

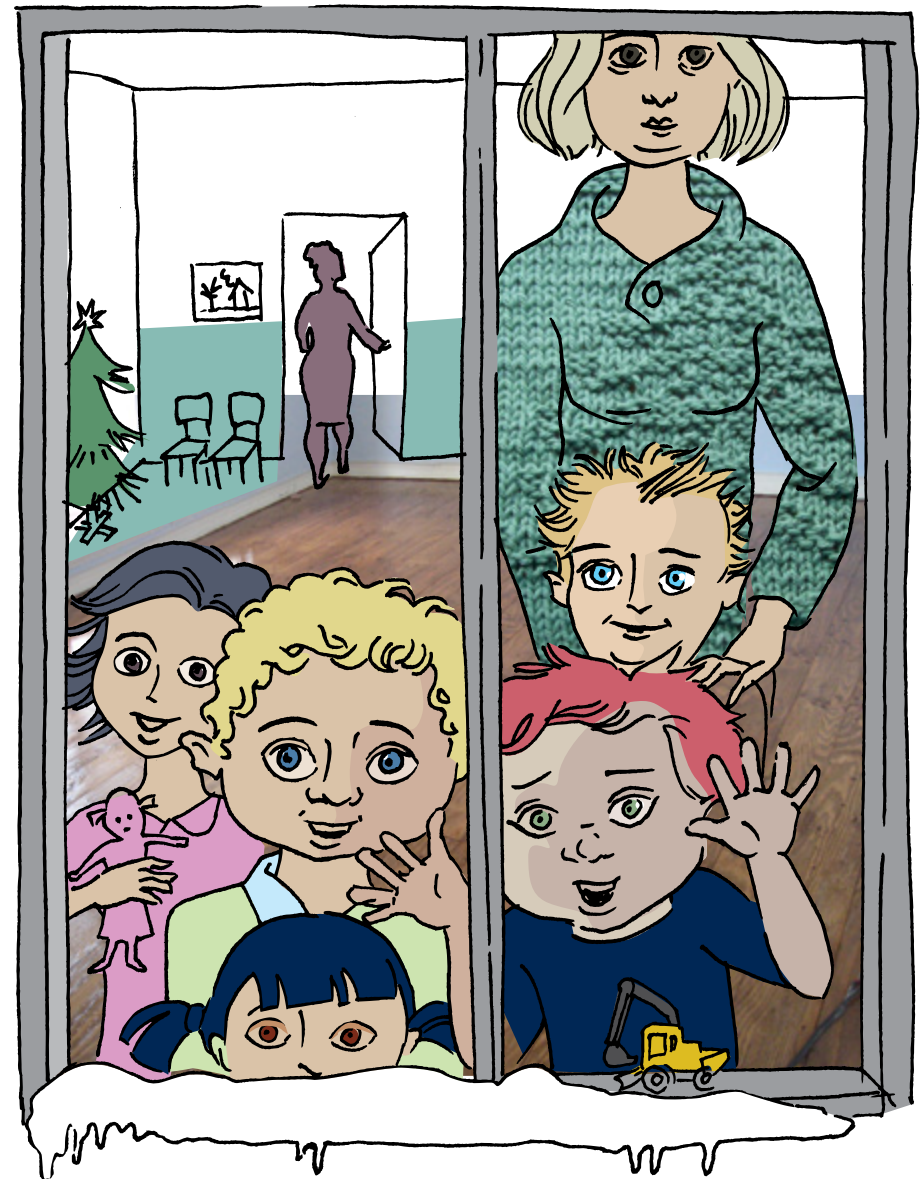
В края на декември студът бе сковал яко улицата, на която се намираше и дом „Щастие“ – триетажната къща, където живееха двайсет и пет деца – различни от своите връстници. По документи ги водеха деца в неравностойно положение, защото растяха без родителски грижи. Те си нямаха бащи и майки, за тях се грижеше държавата и персоналът на дома – директорката, възпитателките и леличките от кухнята.

Заради образувалата се през нощта поледица тротоарните плочки пред „Щастие“ лъщяха с ледена глазура – като захаросан сладкиш, и изглеждаха много опасни. В тази опасност се бяха вторачили детските очи. Няколко възпитаници на дома стояха зад прозорците на трапезарията и през дантелата на скрежа следяха движението навън.

– Трябва да го предупредим! – каза един от наблюдателите, Пешко, мургаво хлапе с бодлива прическа – таралеж. – Както е хлъзгаво, може да падне пред входа...

– Бащи Злати е печен! – възрази му Митака. – Оная вечер в шоуто си танцува върху лед и нито веднъж не падна...

Опрели чела в стъклата, децата се вълнуваха – за тях днешният ден беше необикновен. Иначе и в календара бе отбелязан с червено – неработен и празничен, защото е денят преди Рождество. Но за дом „Щастие“ празникът бе двоен – заедно с идващата Коледа при тях ще дойде и Бащи Злати. Сигурно е, че ще носи и подаръци.

– С ферарито ще е! Айде на бас! – предложи палец Пешко-Ежко. – Той има две коли – джип мерцедес-кубче и червено ферари, показваха ги по телевизията.

– Ти пък – джипът е по-стабилен! – Митака го перна зад врата с жеста на по-силния. Той е доказано най-як в дома, защото вдига гири три пъти дневно. И си мечтае за джип – колата на силните мъже! – На мерджана-кубче гумите му са с ей такива грайфери! – показва мускулите си Митака. – В тая поледица – само с джип!

До бас не се стигна, защото някой гаде старт на ралито. Децата забръмчаха – също като колите на Бати Злати. Натискаха въображаема газ, сменяха скорости, скърцаха със спирачки на завоите. И се надвикваха, като хвалеха автомобилите – колко вдигат, колко горят, колко струват...

Ян, слабо, луничаво хлапе и с цвят на рижо котле коса, чуваше бръмченето на състезателите, но нямаше време за авторалита – той бе дежурен по трапезария. Задължението му беше след закуската да събере чашите от чая и чиниите, да обере трохите по масите, да премете пода. И да помогне на съученичката си Ина, която бе дежурна при мивката – когато се падне да дежурят двамата, действат в синхрон: тя мие съдовете и приборите, той ги бърше със суха кърпа.

Този ден дежурството бе по-важно от друг път – за празника трапезарията трябваше да свети. Тук, точно в десет, ще е срещата им с Бати Злати. Заради скъпия гост украсиха по-богато елхата с играчки, закачиха на стените надписи „Весела Коледа“, провесиха гирлянди и блестящи звезди. Лъскави като самия гост, защото Бати Злати е истинска звезда! Повече от десет години води „Голдън шоу“ по най-гледаната телевизия ВиТиВи. Няма по-голям от него в шоу бизнеса!

Всяка вечер децата от дом „Щастие“, макар и на различна възраст – между 7 и 14 години, гледаха „Голдън шоу“ като най-запалени зрители. Смееха се на вицовете, въпреки че по-често те не бяха детски, припяваха на песните хитове, а момичетата се опитваха да танцуват като балерините от екрана. Някои малчугани искаха да станат музиканти и да свирят в бенда на шоуто, други – да са известни като гостите му. И един ден, когато пораснат, да седнат на бежовото диванче – там Бати Злати разполага своите гости за интервю.

Пешко-Ежко, който е истински цар на математиката, една нощ бе сънувал, че печели златен медал на международна олимпиада. Става толкова известен, че дори Бати Злати го кани в шоуто си.

– Сядам аз на диванчето – разказа той съня си на Ян, с когото бяха съседни по легла и най-добри приятели – и Бати Злати почва да ме интервюира... Пък аз изведнъж се спичам – от прожекторите, от камерите, от микрофоните – и не мога да отговоря на нито един негов въпрос. От устата ми не излиза звук. Колко е две по две? – пита ме Бати Злати, а аз даже и това не знам... Срам, Ян, голям срам... Много се изложих!

– Изложил си се, но само насън – успокои го Ян.

– Ами ако се случи наистина?

– Ти първо спечели златото на олимпиадата по математика, пък тогава мисли за интервюта! – усмихна се Ян.

– Ще спечеля! – отвърна уверено Пешко. – И ще стана велик математик! Ами ти какъв ще станеш?

– Аз...